

540.

Z Velké.

Mírněji.

Ro - di - čé, ro - di - čé, co ste za ro - di - čé!

Ne - dá - te si ně vzít chudobnej děv - či - ce.

Rodičé, rodičé,
co ste za rodičé!
Nedáte si ně vzít
chudobnej děvčice.

Chudobnej nedáte,
bohatá ňa nesce;
počkajte rodičé
šak vás Pámbů stresce.

Šak vy ste si vzali
co sa vám lúbiło,
mně si vzít nedáte
co by ňa těšiło.

541.

Z Mútěnic.

Zdlouhavě.

O ro - di - čé, o ro - di - čé, nebraňte ně! Trebár je

chudobná, a - le je ši - ko - vná, bude mo - je.

O rodičé, o rodičé,
nebraňte ně!
Trebár je chudobná,
ale je šikovná,
bude moje.

Tam v téj škole, tam z ní bude
hodná žačka;
a já na téj vojně,
potěšení moje,
za vojáčka.

Líto-li vám mně tak mladé
děvče dati,
dajte ju do školy
já půjdem do vojny
bojovati.

Esli ně tam na téj vojně
nezabijú;
tak ně ju chovajte,
žádnému nedajte,
moju miľú.